

til Hjælp ved et Tilskud, enten et Kapitaltilskud engang for alle eller et aarligt Bidrag. Professor Holten bemærkede særlig, at han ligesom de øvrige Medlemmer af den Komite, som havde udarbejdet Forslaget, havde ment at skaffe Institutet en videnskabelig Støtte ved at henlægge det under Universitetet, en Støtte, hvortil det især i Begyndelsen i høj Grad vilde trænge, men at han maatte indrømme, at Institutets Virksomhed var saa uensartet med Universitetets Væsen, at dette, hvis der ikke sikredes det en ordnet Indflydelse paa Institutets Ledelse, vilde lide altfor meget ved Tilknytningen, til at denne kunde anses for tilraadelig, og maaske kunde en saadan Indflydelse ogsaa virke hemmende paa Institutet. Han sluttede sig derfor til Erklæringen. Efter at Sagen havde været til Forhandling i Konsistoriums Møde den 18de Oktober, indsendte Konsistorium under 21de Oktober næst efter denne Erklæring med den Bemærkning, at det fuldkomment maatte tiltræde det Resultat, hvortil Komiteen var kommet, samt de Grunde, hvorpaa dette støttedes; med Hensyn til det eventuelle Pengebidrag fra Universitetets Side udtalte Konsistorium den Forudsætning, at dette ikke burde overstige Gjennemsnittet af en Professorgage.

Videre blev der ikke foretaget i denne Sag. At det meteorologiske Institut senere blev oprettet, men ikke knyttedes til Universitetet, og at der heller ikke blev begjært eller givet noget Pengetilskud fra Universitetets Side, er bekjendt.

IX Det akademiske Legat- og Stipendievæsen.

1. Nye Legater for studerende ved Universitetet.

I Tidsrummet 1871—73 er der stiftet 2 nye Legater for studerende ved Københavns Universitet, og et tidligere stiftet er traadt i Virksomhed. Disse Legater ere følgende:

a. H. N. Clausens Boglegat. Fundatsen med den kongelige Konfirmation lyder saaledes:

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark o. s. v. gjøre vitterligt: at eftersom hos Os allerunderdanigst er blevet ansøgt og begjært Vor allerhøjeste Konfirmation paa Fundats for H. N. Clausens Boglegat, saa ville Vi bemeldte herved hæftede Fundats, af hvilken en lige lydende verificeret Gjenpart er indleveret til Vort Ministerium for Kirke- og Undervisningsvæsenet, i alle dens Ord, Klausuler og Punkter, allernaadigst have konfirmeret og stadfæstet, ligesom Vi og hermed konfirmere og stadfæste samme.

Forbydende alle og enhver mod det, som foreskrevet staar, Hinder at gjøre.

Givet i København den 30te Oktober 1871.

Fundats for H. N. Clausens Boglegat.

I Anledning af mit Embedsjubilæum som halvhundredaarig Universitetslærer den 3dje April 1871, er der ved 27 højt agtede Mænd overleveret mig et Beløb af 5,620 Rd., tilvejebragt efter deres Indbydelse ved Sammenskud af omtrent 900 Medborgere og Medborgerinder af forskellige Stænder, med Bestemmelse at tjene til Oprettelse af et Legat, som skulde bære mit Navn, og hvis Anvendelse blev overladt til mig.

Ingen Anvendelse af denne Hædersgave kan ligge Universitets-Jubilæren

nærmere, end ved samme at søge et Bidrag til at fremme et alvorligt og selvstændigt Studium iblandt de studerende, hvis Uddannelse til Arbejder i Kirkens og Fædrelandets Tjeneste har været Formaal for min lange Embedsvirksomhed. Jeg tor ogsaa haabe, at en Anvendelse i dette Øjemed — hvorom jeg tidligere har meddelt mig til enhver af de ærede Herrer Indbydere — vil finde Billigelse hos Flertallet af Giverne.

I Henhold til den givne Bemyndigelse bestemmer jeg da som følger:

§ 1. Af den fornævnte Kapital 5,620 Rd. med senere tilkommet Rentebeløb — som omsættes i offentlige Statspapirer, for Tiden i dansk-engelske 5 pCt. Obligationer, og overgives Universitetskvæsturen til Forvaltning — oprettes et Legat under Navn: „H. N. Clausens Boglegat“.

§ 2. Det aarlige Rentebeløb deles i et Antal af 4 større og 3 mindre Lodder, hine paa 50 Rd., disse paa 25 Rd. Det overskydende Beløb, saa vel som mulig forefaldende Overskud ved den aarlige Renteanvendelse, oplægges til Forrentning, indtil deraf kan dannes en fjerde Lod paa 25 Rd., og i Fremtiden lignende Lodder af det større eller det mindre Beløb efter Forholdenes Beskaffenhed.

§ 3. For hvert af de større Beløb anskaffes et Antal Bøger, beregnede paa at afgive Hjælpemiddel til det exegetiske og kirkehistoriske Studium for begyndende Dyrkere af den theologiske Videnskab, for hvert af de mindre nogle trykte Hjælpemidler som Grundlag for noget videre komne studerende ved Studiet af den systematiske Theologi (Troslære, Sædelære, Symbolik). Samtlige Bøger leveres indbundne og forsynede med Legatets Stempelmærke.

§ 4. Legatet kan nydes af enhver uformuende theologisk studerende, som giver Haab om Drift og Evne til at ville fortsætte sit Studium ved Universitetet med Interesse og Alvor. For saa vidt som der iblandt de ansøgende findes nogen af min eller min Hustrus Slægt, om hvem det anførte tør antages at gjælde, er det mit Ønske, at han maa nyde godt af Legatet.

§ 5. Den aarlige Rente hæves i hvert Aars December Termin, og Bogfordelingen sker i hvert Aars Januar Maaned. Begjæringerne om Legatet afgives efter forud gaaet Opslag, i hvert Aars December Maaned: om de exegetiske og kirkehistoriske Bøger af Studenter, som — i Reglen efter at have bestaaet den filosofiske Prøve — befinde sig ved Slutningen af det første Halvaar af de egentlige theologiske Kursus, om Bøger, henhørende til den systematiske Theologi, af Studenter, som i henvend to Aar have studeret Theologi ved Universitetet.

§ 6. Legatets Bestyrelse efter Stifterens Afgang tør forudsættes at ville bestandig blive overtaget af det theologiske Fakultet, og af samme overdraget til en Eforus i Fakultetets Midte. Der tilkommer Eforus Ret til at træffe Valget af hensigtssvarende Bøger efter Literaturens skiftende Vilkaar til enhver Tid, som og Valget af hvert Aars Stipendiater, det sidste efter Beraadslagning med Embedsbødrene.

§ 7. I hvert Aars Februar Maaned indsendes Regnskab angaaende Anvendelsen til Revision.

Kjøbenhavn den 16de Oktober 1871.

Dr. H. N. Clausen.

Legatets Kapital var i Følge en Indberetning fra Universitetets Kvæstor til Ministeriet anbragt i 6 dansk-engelske 5 pCt. Obligationer à 100 £, samt 1 Gøteborgs 5 pCt. Obligation paa 200 Rd. sv. Rm., foruden en kontant Beholdning af 10 Rd.

b. Adjunkt John Aschlunds Legat for en theologisk studerende ved Kjøbenhavns Universitet.

Fundatsen med den kongelige Konfirmation lyder saaledes:

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark o. s. v. gjøre vitterligt: At eftersom hos Os er blevet ansøgt og begjært Vor allerhøjeste Konfirmation paa den for Adjunkt John Aschlunds Legat udfærdigede Fundats, saa ville Vi allernaadigst have bemeldte herved hæftede Fundats i alle dens Ord, Klausuler og Punkter, som den her forefindes, konfirmeret og stadfæstet, ligesom Vi og herved konfirmere og stadfæste samme.

Forbydende alle og enhver mod det, som foreskrevet staar, Hinder at gjøre. Givet i Vor kongelige Residentsstad Kjøbenhavn den 29de November 1872.

Fundats for Adjunkt John Aschlunds Legat for en theologisk studerende ved Kjøbenhavns Universitet.

Vi Rektor og Professorer ved Kjøbenhavns Universitet gjøre vitterligt:

Fru Dagmar Aschlund, født Ammundsen, har til Minde om sin afdøde Mand, Adjunkt ved Haderslev lærde Skole, John Aschlund, skjænket Universitetet en Kapital af 1,100 Rdl. R. M. i kongelige fire Procent Rente bærende Obligationer, nemlig litr. K. Nr. 12,175 paa 1,000 Rd., udstedt d. 11te Marts 1865, og litr. N. Nr. 1481 paa 100 Rd., udstedt den 26de Juli 1860, begge med tilhørende Rentekoupons fra 11te December 1872, hvis Renter, der forfalde til Udbetaling hvert Aars 11te Juni og 11te December, skulle tilfalde en theologisk Student ved Kjøbenhavns Universitet i hans første Universitetsaar. I Overensstemmelse med Giverindens Ønske og de af hende angivne nærmere Vilkaar, har Konsistorium forfattet følgende Fundats:

1. Legatet bestyres som en for sig bestaaende, selvstændig Formue, men for øvrigt paa samme Maade, som Kjøbenhavns Universitets øvrige Legatmidler. Legatets Eforus vælges af det theologiske Fakultet blandt dette Fakultets Medlemmer.

2. Understøttelse af Legatet kan søges af theologiske studerende ved Kjøbenhavns Universitet i deres første Universitetsaar, naar de, foruden at være trængende til Understøttelse, have vist sig værdige til samme ved god Opførsel, Flid og Duelighed.

3. Renten af Legatkapitalen bortgives af det theologiske Fakultet til den studerende, som efter det foran anførte maa anses for mest kvalificeret til at erholde samme; dog have Slægtninge af Adjunkt John Aschlund og hans Hustru Dagmar, født Ammundsen, som opfyldte de under 2 angivne Betingelser, Fortrinnet. Understøttelsen udbetales halvaarsvis, første Gang for 11te December 1872.

4. Under Forbehold af Regeringens Stadfæstelse, og saa længe Giverinden lever, med hendes Samtykke, kan Konsistorium vedtage Tillæg og Ændringer i denne Fundats.

Til Bekræftelse under Universitetets Segl og sædvanlig Underskrift.

Kjøbenhavn den 6te November 1872.

Til Eforus for Legatet valgte det theologiske Fakultet Professor, lic. theol. H. Scharling.

c. Det Ingestrup-Lundske Legat.

Ved gjensidigt Testamente af 29de Januar 1834 bestemte Sognepræst Fr. M. Lund og Hustru A. Lund, født Ingestrup, at en Kapital af 7000 Rd. efter deres Død skulde tilfalde Københavns Universitet til Oprettelse af et Stipendium under Navn af det Ingestrup-Lundske, dog saaledes, at tvende i Testamentet navngivne Personer for deres Levetid skulde nyde Renten af bemeldte Kapital, og Stipendiet først efter den sidst afdødes Død træde i Virksomhed. Efter at Pastor Lund og Hustru vare afgaaede ved Døden, befandt det imidlertid, at Boet ikke var tilstrækkeligt til Fyldestgjørelse af de ved Testamentet fastsatte Legater, og en Retsvist mellem Boet paa den ene Side, og Universitetet og flere af de testamentariske Arvinger paa den anden Side blev derfor ved Decision af 30te September 1848 afgjort derhen, at Legaterne skulde udlægges pro quota i Forhold til de i Testamentet nævnte Summer. Ved den derefter under 22de November 1851 afsagte Repartition blev det ommeldte Legat udlagt med 5387 Rd. 43 Sk., nemlig 5350 Rd. i en af Kjøbmand og Gjæstgiver Hansen i Sackjøbing udstedt Panteobligation, og 37 Rd. 43 Sk. kontant, hvorefter Kapitalen blev indsat i Københavns Overformynderi, indtil den ved de indsatte Rentenyderes Død kunde overgaa til Universitetet. Efter at den sidste af disse under 27de December 1872 var afgaaet ved Døden, extraderede Overformynderiet paa Konsistoriums Rekvisition den ommeldte Kapital i Juni Termin 1873 med 5386 Rd. 43 Sk., eftersom der i sin Tid var blevet tilbagebetalt Birkedommeren i Københavns Amts nordre Birk 1 Rd. som Førlovspenge af Kapitalen. For Møder i Dødsboet og andre Omkostninger ved at paase Universitetets Tarv under Boets Behandling var der tidligere i Følge Ministeriets Resolutioner af 26de Februar 1849 og 27de Januar 1852 forskudsvis af Legaternes Overskudsfond udbetalt i alt 54 Rd. 53 Sk., hvilket refunderedes bemeldte Fond ved Hjælp af det oven nævnte kontante Beløb 36 Rd. 43 Sk. og Resten af Renten til 11te Juni 1873.

Til Eforus for Legatet udnævnte Konsistorium Professor Hermansen.

Den Del af Pastor Lunds og Hustrus Testamente, ved hvilken det her omhandlede Legat funderes, findes aftrykt i Selters akademiske Tidende for 1834 S. 259—261.

2. Forandringer i de fundatsmæssige Bestemmelser for de enkelte Legater eller nærmere Regler for Anvendelsen af disse.

a. Om Forandring i Fundatsen for det Eichelske Legat.

Fundatsen for det Eichelske Legat bestemmer i § 3 jfr. § 6, at saa længe der gives Descendenter i Mands- eller Kvinde-Linien, avlede udi lovligt Ægteskab af Testators Søster, Anna Magdalene Eichel, Enke efter Johan Lauson, ere disse udelukkende berettigede til at nyde Legatets Renter; hvis ingen af dem er i Stand til at benytte det, skulle Renterne lægges til Kapitalen og forrentes tillige med den. Først naar alle disse Descendenter ere uddøde, eller naar Konsistorium antagende, at dette er Tilfældet, ved et Proklama med Aars og Dags Varsel har indkaldt dem, uden at nogen har meldt sig i rette Tid, kan Konsistorium lade Renterne udbetale til en anden studerende. Ved denne Ordning var det indtruffet at der, siden Universitetet i 1820 overtog Legatet, kun havde været to Stipendiater, nemlig Adjunkt Lowsen i Frederiksborg fra 11te December 1831 til 29de August 1835, og hans Søn stud. juris Lowsen fra 11te December 1867 til 29de Juli

1872. Legatets Kapital, der ved Udgangen af 1818 overensstemmende med Fundatsen var 4,000 Rd. Sølv, var derved voxet op til 19,962 Rd. 36 Sk., saa at Renterne beløb sig til 773 Rd. 52 Sk. Dertil kom endnu, at der ikke var nogen Udsigt til, at noget af Stifterens Søsters Børnebørns Børn vilde komme til at studere, saa at det var rimeligt, at Kapitalen i en lang Aarrække vilde blive forøget, uden at nogen kunde nyde godt af den, og naar dette da engang skete, vilde Stipendiet rimeligvis være voxet op til en saadan Størrelse, at det snarere vilde blive en Fristelse, end en Understøttelse. Af Hensyn hertil androg Eforus for Legatet, Professor Holten under 11te Januar 1872 paa, at Konsistorium vilde virke hen til, at Fundatsen forandredes saaledes, at Renterne deltes i passende Portioner, der vel fortrinsvis tilfaldt Descendenterne af Stifterens Søster, men dog ogsaa, for saa vidt saadanne ikke fandtes, kunde uddeles til andre studerende, samt Portionernes Størrelse sattes til 300 Rd. som det Beløb, der, naar man tog Hensyn til de forandrede Forhold, nærmest vilde svare til Stipendiets oprindelige Størrelse 160 Rd., hvorhos han paapegede forskjellige andre hensigtsmæssige og tidssvarende Forandringer.

Til at overveje dette Forslag nedsatte Konsistorium en Komite, bestaaende af Eforus for Legatet, Professor Holten, Universitetets daværende Rektor, Professor Aagesen, og Referendarius, Professor Goos, der under 26de Juni 1872 forelagde Konsistorium følgende:

Forslag

til Forandringer i Fundatsen for det af doctor medicinæ og Stiftsfysikus i Fyn Johannes Eichel oprettede Legat for en studerende ved Kjøbenhavns Universitet.

- I. Bestemmelsen i Fundatsens § 3 jfr. § 6 om, at saa længe der gives Descendenter i Mands- eller Kvinde-Linien, avlede udi lovligt Ægteskab af Testators Søster, Anna Magdalene Eichel, Enke efter Johan Lauson, ere disse udelukkende berettigede til at nyde Legatets Renter, og at det først er, naar disse ere uddøde, at andre uden for denne Familie kunne erholde dette Stipendium, — forandres derhen, at der forbeholdes de foran nævnte beslægtede af Testator en ubetinget Ret til at nyde Stipendiet, naar de melde sig ved indtrædende Vakance, men at Legatet, naar ingen af disse beslægtede har meldt sig, for at komme i Betragtning, kan bortgives til andre.
- II. Størrelsen af det Beløb, hvormed Legatet udbetales, fastsættes til 400 Rd. om Aaret, naar det tildeles nogen af de i Fundatsens § 3 nævnte beslægtede, og udbetales med Halvdelen i hver af de to aarlige Terminer. Hvis Legatet derimod gives til en anden studerende, udbetales det med 150 Rd. i Terminen. Overskuddet af Legatets Renter oplægges, indtil Kapitalen er voxet saaledes, at den aarlige Rente, efter Fradrag af Afgiften til Kvæsturen, udgjør 825 Rd., i hvilket Tilfælde der oprettes en ny Portion af den i det foregaaende nævnte Størrelse, henholdsvis 400 Rd. eller 300 Rd. For saa vidt ikke anden Bestemmelse til den Tid tages, vil en tredje Portion være at oprette, naar Legatkapitalen ved Oplæg maatte være saaledes forøget, at den aarlige Rente udgjør 1,225 Rd. o. s. fr.
- III. Fundatsens § 5 forandres derhen, at Legatet, naar det tildeles nogen af de i dens § 3 nævnte beslægtede, kan oppebæres i 6 Aar, at regne fra den første Termin, efter at han som studerende havde Adgang til

Stipendiet*). Tillægges det derimod en studerende udenfor denne Kreds, nyder han det i et Aar, dog at han maa fratræde det allerede efter $\frac{1}{2}$ Aars Forløb, hvis nogen af de foran nævnte beslægtede, der i Medfør af Fundatsens § 3 er berettiget til at nyde Stipendiet, melder sig hos Legatets Eforus to Maaneder før den paagældende Termins Begyndelse, i hvilket Tilfælde der, som ellers, naar Legatet bliver ledigt, gjøres Opslag om Vakancen paa sædvanlig Maade. Er Legatet tillagt nogen, som ikke paa den i Fundatsens § 3 angivne Maade er beslægtet med Testator, for 1 Aar, kan det, hvis ingen af disse beslægtede melder sig, paa ny tildeles den samme for 1 Aar. En saadan Fornyelse kan finde Sted to Gange, saa at tre Aar er den længste Tid, hvori nogen uden for hine beslægtedes Kreds kan nyde Stipendiet. Ogsaa for det Tilfælde, at Legatet bortgives til en ikke beslægtet, gjælde de i Fundatsens § 5 indeholdte Regler om, at Stipendiarius kan nyde det, hvad enten han opholder sig ved Universitetet i Kjøbenhavn eller noget andet Universitet for at studere, og at Stipendiet forbrydes ved Ufid eller usædelig Opførsel.

IV. Naar Legatet bliver ledigt, har Eforus herom at gjøre Opslag paa den for Universitetslegater i Almindelighed gjældende Maade, hvorimod Bestemmelsen i Fundatsens § 8 om, hvorledes der skal forholdes i Tilfælde af Vakance, for Fremtiden bortfalder.

V. Der tillægges Legatets Kurator 20 Rd. om Aaret som Vederlag for Afgivelsen af de i Fundatsens § 8 in fine ommeldte Indberetninger, hvilket Beløb udredes af de aarlige Renter.

Dette Forslag tilstillede Konsistorium Legatets Kurator, forhenværende Skolelærer J. L. Uldal i Slesvig, til Erklæring, og udtalte derhos, at det maatte anses for meget ønskeligt, om han vilde gjøre Brug af sin Ret efter Fundatsen til at udpege et Medlem af Familien til i sin Tid at efterfølge ham i Kuratelet, for at den besværlige Fremgangsmaade, som Fundatsen foreskriver for Valget af en Kurator, naar Formanden ingen har udnævnt, nemlig Valg af hele Familien efter Overenskomst, kunde undgaas. I sit under 29de Juli s. A. afgivne Svar, indrømmede Kurator vel, at enkelte Forandringer i Fundatsen kunde være ønskelige, men mente dog, at Testators gennem hele Fundatsen gaaende bestemte Villie maatte fastholdes, at Legatet skal være et Familielegat, saa længe som der gives Descendenter af Anna Magdalene Eichel. Paa en Forandring af Bestemmelserne i Fundatsens § 3 og § 6 kunde han derfor som Kurator paa Familiens Vegne aldeles ikke indlade sig. Familien var nu med Hensyn til Medlemmer i en meget stærk Tilvæxt, saa at der i en ikke lang Fremtid var Udsigt til en stadigere Benyttelse af Stipendiet. Hvad Legatets Størrelse angik, da var den nuværende Rente deraf ikke større, end at en studerende nu om Stunder kunde leve anstændigt deraf. Dog var han fra sin Side ikke uvillig til at indrømme en Nedsættelse for Stipendiaten til mindst 600 Rd., men ikke derunder, da Penges Værdi stadig forringedes. Af Overskuddet kunde da oprettes en ny Portion for et studerende Medlem af Familien, saafremt i Tiden 2 eller flere skulde melde sig paa engang ved Universitetet. Hvad § 5 angik, om Tiden, hvori Stipendiet forundtes den studerende, da havde han intet mod det af Konsistorium gjorte Forslag at lade

*) Tiden for Nydelsesretten er nu fra det 18de til det 24de Aar, en Bestemmelse, der let kan medføre, at vedkommende ikke kommer til at nyde Legatet i fulde 6 Aar, Universitets-Aarbog.

Ordene „fra det 18de indtil det 24de Aar er fyldt“ bortfalde. Om Tillæget til Kurator var det ham vitterligt, at de Udgifter, som havdes i Anledning af Kuratelet, skulde godtgjøres af Renterne i Følge §§ 7 og 8, og det foreslaaede Tillæg vilde i denne Henseende være tilstrækkeligt. Til sin Eftermand i Kuratelet udnævnte han sin ældste Søn Niels Michelsen Uldal, Gaardejer i Vandling pr. Haderslev.

Da Legatets Kurator herefter ikke troede at kunne gaa ind paa det væsentlige i Konsistoriums Forslag, blev Forhandlingerne om den paatænkte Forandring indtil videre stillede i Bero.

b. Om Anbefalingsretten med Hensyn til det Medeaanske Legat.

Ved Fundats af 11te Juni 1663 er det bestemt, at Renten af en Kapital stor 400 Rd., som er legeret af Mette Winstrup, Doktor Niels Pedersens Enke, skal anvendes til Understøttelse for 2 studerende ved Kjøbenhavns Universitet, som dertil af hendes næstpaarørende anbefales. Denne Anbefalingsret var fra 1848 til 1871 udøvet af Fru Lengnick, afdøde Kaptejn Lengnicks Hustru. Efter hendes Død lod Konsistorium i Henhold til Plakat af 12te Juli 1843 § 3 gennem Legatets Eforus en offentlig Bekjendtgjørelse udgaa til de formentlig berettigede, om at melde sig inden 12 Uger med Oplysninger om Slægtskabsforholdet. I Henhold til denne Bekjendtgjørelse indkom 5 Anmeldelser, og Konsistorium anerkjendte da Dr. med., Overlæge S. C. Ørsted som berettiget til at udøve den her omhandlede Anbefalingsret.

c. Om Oprettelsen af en ny Portion af det Fossiske Legat.

Efter at Konsistorium under 31te Marts 1855 havde fastsat, at en Portion af det Fossiske Stipendium ikke længere, som hidtil, skulde være Renten af en vis bestemt Kapital, men 300 Rd. aarlig, blev der i en Række af Aar udredet 2 Portioner aarlig, hver paa 300 Rd. Ved Oplæg forøgedes Kapitalen saaledes, at Renterne i Juni Termin 1873 udgjorde over 900 Rd., og Konsistorium besluttede derfor at der skulde oprettes en ny Portion paa 300 Rd., hvis Uddeling skulde tage sin Begyndelse i bemeldte Termin.

d. Om Oplæg af 1,000 Rd. til det Skeelske Legats Afdeling for Husarme.

Til Forøgelse af den Afdeling af det Skeelske Legats Hovedkapital, hvis Renter ere til Patronens Raadighed til Uddeling til Husarme, er henlagt de aarlige Renter, med Fradrag af Kvæsturafgifter, af 2,000 Rd., $\text{c}:$ 77 Rd. 48 Sk., tillige med Renter og Renters Renter heraf, hvilke tilsammen danne Legatets saakaldte anden Bikonto. Opsamlingen fortsættes saa længe, indtil et Beløb af 1000 Rd. er tilvejebragt, som da overføres til den nævnte Afdeling af Hovedkapitalen, hvis Renter, der ere stillede til Patronens Raadighed, forøges i Forhold hertil. En saadan Overførelse af 1,000 Rd. skete i Juni Termin 1862, og Betingelsen herfor var atter tilstede i Juni Termin 1873. Konsistorium bifaldt derfor efter Indstilling fra Eforus, Konferentsraad Madvig, at 1,000 Rd. skulde overføres fra Legatets anden Bikonto til Hovedkapitalens anden Afdeling, saaledes at den forøgede Renteudbetaling første Gang fandt Sted i December Termin 1873. Patronen modtog tidligere til Husarme Renterne af 8,000 Rd. med 320 Rd. \div 10 Rd. til Kvæsturen = 310 Rd. Efter Overførelsen kom hertil Renten af 1,000 Rd. med 40 Rd. \div 1 Rd. 24 Sk. til Kvæsturen = 38 Rd. 72 Sk., saa at Patronen nu aarlig erholder udbetalt 348 Rd. 72 Sk.

3. Særlige Bevillinger eller Undtagelser fra de lov- eller fundatsmæssige Bestemmelser for Legaterne.

Som Ansøger til den ene af de 2 i December Termin 1871 ledige Portioner af det Thottske Rejsestipendium meldte sig cand. med. R. Pedersen. Da Universitetets Fundats 7de Maj 1788 Kapitel VI. § 2 Nr. 9 fastsætter, at der til at nyde Rejsestipendier eller andre stipendia majora udkræves, at den paagældende har erholdt laudabilis til Embedsexamen, og cand. med. R. Pedersen kun havde erholdt haud. 1mi gr. til den lægevidenskabelige Embedsexamen, indstillede Konsistorium Sagen til Ministeriet, idet det udtalte, at det med Eforus var enigt i, at Ansøgeren maatte anses for fuldkommen værdig til at nyde Stipendiet, da han havde aflagt afgjørende Prøver paa Evne og Kald til videnskabelig Forskning. Ved kongelig Resolution af 6te Maj 1872 bifaldtes det derefter, at Stipendiet maatte tildeles ham uanset den ommeldte Bestemmelse i Universitetsfundatsen.

— Cand. theol. N. N. blev i December 1870 udnævnt til at nyde det Frisiske Legat i 3 Aar, og oppebar det da for 4 Terminer, December 1870—Juni 1872. Han forlod derpaa Byen, og ansøgte Konsistorium om Tilladelse til desuagtet at beholde det, hvilken Tilladelse Konsistorium imidlertid nægtede at meddele.

— Cand. jur. H. C. M. Møller erholdt i Juni 1869 det Lassonske Rejsestipendium for 3 Aar, vendte derpaa allerede i Marts 1871 tilbage, og ansøgte derefter i Efteraaret 1871 Konsistorium om at maatte nyde Stipendiet i det tredje Aar til en paatænkt Fortsættelse af Rejsen. Under 18de Oktober 1871 meddelte Konsistorium Tilladelse til, at Stipendiet udbetaltes Ansøgeren for Juni 1871, naar han havde tiltraadt Rejsen, saa vel som Resten i December s. A., naar han forpligtede sig til at forlænge sit Ophold i Udlandet en antagelig Tid ind i det nye Aar.

— En Student ansøgte om Tilladelse til at maatte faa udbetalt den første Del af sine Oplagspenge, uagtet han ikke havde hørt Forelæsninger i det første Semester, og anførte til Støtte herfor, at han paa Grund af Uformuenhed kun opholdt sig et Semester ved Universitetet, nemlig det andet, medens han i det første blev i Hjemmet og forberedte sig privat paa Filosofi. Under 28de Februar 1872 meddelte Konsistorium den begjærede Tilladelse.

— En Student, der strax efter Afgangsexamen slog ind paa den militære Bane, men senere forlod denne for at studere Retsvidenskab, ansøgte om, efter at han havde underkastet sig den filosofiske Examen, at erholde sine indestaaende Oplagspenge udbetalt, uagtet han til den aflagte Prøve ikke havde hørt Forelæsninger. Konsistorium meddelte den begjærede Tilladelse.

— Et Andragende fra en Student om at erholde den sidste Del af sine Oplagspenge udbetalt, uagtet han, efter at være blevet rejseret til den filosofiske Prøve, først 1/2 Aar senere bestod denne, bevilgedes af Konsistorium.

4. De med Universitetet forbundne Kollegier.

a. Valkendorfs Kollegium.

— Stud. med. N. N., der i Oktober 1868 blev udnævnt til Alumnus, nødsagedes i Efteraaret 1870 til at opgive sin Plads paa Kollegiet, for ved et længere Ophold i Algier at søge at gjenvinde sit Helbred. Han ansøgte da om, efter sin Tilbagekomst ved indtrædende Vakance atter at maatte erholde sin Plads for de tilbage staaende 3 Aar, hvilket Konsistorium bevilgede. Aaret efter vendte

han tilbage og blev derefter, da en Plads blev ledig, atter udnævnt til Alumnus fra 1ste Oktober 1871 til 15de Oktober 1874.

b. Collegium Medicæum eller Borchs Kollegium.

Ved Ministeriets Skrivelse af 12te April 1872 blev det efter Konsistoriums Indstilling tilladt cand. theol. N. N., der i 5 Aar havde haft Bolig dels paa Borchs Kollegium, dels paa Valkendorfs Kollegium og Regentsen, at maatte forblive endnu et Aar paa Borchs Kollegium som Alumnus, uanset Bestemmelsen i Universitetets Fundats af 7de Maj 1788 Kap. VI. § 2 Nr. 6.

— En Ansøgning fra en Alumnus om Tilladelse til i videnskabeligt Øjemed at tage Ophold i Udlandet i et Tidsrum af indtil 3 Maaneder, blev under 28de August 1872 bevilget af Konsistorium, og under 27de November s. A. blev denne Tilladelse forlænget indtil Marts Maaned 1873.

— En Ansøgning fra en Alumnus paa, om at være fraværende fra 1ste Maj 1873 indtil Sommerferien Slutning til at foretage en Rejse i videnskabeligt Øjemed til München, bevilgedes af Konsistorium under 23de April 1873.

— Et Andragende fra en Alumnus om, at have en Student boende hos sig, blev af Konsistorium under 28de August 1872 afslaaet.

5. Kommunitetsstipendiet og Regentsbeneficiet.

I Reglement for Kommunitetsstipendiet og Regentsbeneficiet af 11te Februar 1848 §§ 1 og 9 er Kommunitetsstipendiet fastsat til 8 Rd. maanedlig, og Regentsstipendiet til 2 Rd. maanedlig. Paa Grund af den Stigning i Priserne paa de fleste Fornødenhedsgjenstande, som fandt Sted i Tidsrummet fra 1848—1855, blev fra den 23de August 1855 Kommunitetsstipendiet forhøjet til 12 Rd. maanedlig og Regentsstipendiet til 3 Rd. maanedlig*), og med disse Beløb ere disse Stipendier siden den Tid blevne udbetalte. Den Fordyrelse af alle Livsfornødenheder, som derefter har fundet Sted, bevægede imidlertid Bestyrelseskomiteen for Kommunitetets Stipendievæsen til under 4de Juni 1873 at indgive et Andragende til Konsistorium om en Forhøjelse af disse Stipendier, hvortil den var blevet foranlediget ved en Skrivelse fra Regentsprovsten, Professor Nellemann. Regentsprovsten gik i sin Skrivelse ud fra, at den Prisstigning, der havde fundet Sted i Tidsrummet 1855—1873 var større, end den Stigning i Priserne, der havde fundet Sted fra 1848—1855, saa at der nu var fuldt saa megen Grund til at forhøje Stipendierne, som dengang, medens paa den anden Side Kommunitetets Indtægter siden 1855 vare stegne saa betydeligt, at der, selv om det i Tidens Længde vilde komme til, som hidtil, at bidrage til Universitetets og den polytekniske Lærestalts Udgifter, dog ikke kunde være den mindste Tvivl om dets Evne til at foretage en endog meget betydelig Forøgelse af dets gavnbringende Virksomhed til fattige studerendes Understøttelse. Idet han gjorde gjældende, at et Stipendium, som i Følge dets historiske Oprindelse og hele Karakter, var traadt i Stedet for en Naturalforplejning, ganske naturligt maatte følge med Priserne, navnlig paa de vigtigste Levnedsmidler, og udtalte, at disse i det ommeldte Tidsrum vare undergaaede en Forhøjelse, der formentlig maatte anslaaes til c. 30 pCt., foreslog han,

*) Lindes Medd. 1849—56 S. 844—846.

at Kommunitetsstipendiet forhøjedes fra 12 Rd. til 16 Rd. maanedlig og Regentsstipendiet fra 3 Rd. til 4 Rd. maanedlig. Det samlede Kommunitets- og Regentsstipendium vilde da komme til at udgjøre 20 Rd. om Maanednen, hvilket i Virkeligheden ikke udgjorde mere, end 15 Rd. var i 1855. — Hvad Portionernes Antal angik, bemærkede han, at det var bekendt nok, at Ansøgenes Antal stadig var meget stort, og at man, hver Gang Stipendiet blev bortgivet, selv om den strængeste Maalestok anlagdes ved Vurderingen af Dygtighed, Flid og Trang, havde Anledning til at beklage, at mange studerende maatte forbigaa, ene og alene fordi der ikke var tilstrækkelig mange Portioner at uddele, og at den stærke Konkurrence i det hele taget medførte det uheldige Resultat, at selv de flinkeste studerende ikke kunde vente at opnaa Stipendierne før 2 à 2½ Aar efter deres Immatrikulation ved Universitetet. Det syntes derfor i ethvert Tilfælde meget haardt, om Antallet af de Portioner, der vare at bortgive, under de nærværende Omstændigheder skulde formindskes, og selv om man ikke i øvrigt vilde andrage paa en Forøgelse af Portionernes Antal, udtalte han, at man maatte hævde Nødvendigheden af, at de i Aaret 1870 oprettede midlertidige Pladser i Kommunitetsstipendiet, som fra 1ste Marts 1874 skulde begynde at falde bort med 1 Plads ved hver ordinær halvårlig Vakance, maatte gaa over til at blive faste og stadige Pladser. — Den Sum, der i Henhold til Reglement af 11te Februar 1848 § 11 anvendes til aarlige Understøttelser fra 10 Rd. til 30 Rd. for trængende Kommunitetsalumni og andre studerende, foreslog han forhejet fra 1,000 Rd. til 1,500 Rd. aarlig, da Erfaringen havde vist, at disse Understøttelser stiftede overmaade megen Nytte, navnlig ved at tjene til at støtte dygtige og trængende studerende i den Tid, de paa Grund af de uheldige Konkurrenceforhold maatte vente, indtil de kunde opnaa Stipendierne.

Disse Forslag tiltraadte Stipendiebestyrelsen i sin oven nævnte Skrivelse til Konsistorium. Med Hensyn til Forslaget om en Forøgelse af Stipendiernes Antal bemærkede den, at disses Antal, indbefattet de nævnte 10 midlertidige Pladser, var 140. Den havde i den Indstilling, der gik forud for Bevilgelsen af disse 10 Pladser, af Hensyn til det uforholdsmæssig store Antal af fuldkommen kvalificerede Ansøgere, som meldte sig ved hver Vakance, andraget paa, at Stipendiernes Antal maatte blive forhejet med 20, altsaa til 150. Den senere indvundne Erfaring havde vist, at der vilde have været god Brug for dette større Antal af Pladser. Det gjaldt stadig, at det ved enhver Vakance var nødvendigt at forbigaa mange i og for sig kvalificerede Ansøgere, og om end Forholdene stillede sig noget gunstigere end tidligere, medførte dog denne store Konkurrence, at selv de mest kvalificerede Ansøgere ikke kunde opnaa Stipendiet før efter 2 eller 2½ Aars Forløb, hvad der igjen bidrog til en uforholdsmæssig Forlængelse af Studietiden. Stipendiebestyrelsen androg derfor dels paa, at de midlertidige Pladser gik over til at være faste og stadige Pladser, dels paa, at de ordinære Stipendieportioners Antal yderligere forhøjedes til 150. Stipendiebestyrelsen henlede tillige Opmærksomheden paa, at der var al Opfordring til ved denne Lejlighed at søge udvirket en Forøgelse af den Sum af 800 Rd., som paa Kommunitetets Budget bevilges til Understøttelse for polytekniske studerende, som ikke ere Studenter, hvilket Beløb bortgives af den polytekniske Lærestalts Bestyrelse i Portioner paa 100 Rd., og henstillede, at Stipendiernes Beløb forhøjedes til 150 Rd. og deres Tal forøgedes til mindst 10.

Universitetets Kvæstor, hvis Erklæring Konsistorium i denne Anledning begjærede, bemærkede til Oplysning om, at Kommunitetet ikke ved den foreslaaede Udgiftsforøgelse vilde blive bebyrdet over Evne, eller derved blive ude af Stand til at komme Universitetet og den polytekniske Lærestanstalt, ligesom tidligere, til Hjælp med de for disse Instituter fornødne Tilskud, at Kommunitetets rentebærende Formue ved Udgangen af 1855—56, fra hvilken Tid Stipendierne sidst bleve forhøjede, udgjorde 646,033 Rd. 44 Sk.
men ved Udgangen af 1872—73 var 1,088,604 — 46 —

saa at Formuen siden den Tid var blevet forøget med 442,571 Rd. 2 Sk.
Den aarlige Rente heraf vilde udgjøre 17,702 Rd. 81 Sk., hvilket var mere end tilstrækkelig til at dække den foreslaaede forhøjede Udgift, der, naar ogsaa de 2 ekstraordinære Stipendieportioner for grønlandske Alumner forhøjedes vilde udgjøre 11,136 Rd. Der var ej heller Udsigt til, at Kornpriserne, der have den væsentligste Indflydelse paa Kommunitetets Status, vilde falde synderligt under de Priser, nemlig Kapitelstaxterne for de sidste 10 Aar, som nu lægges til Grund for Budgetterne.

Konsistorium henholdt sig i Skrivelse af 28de Juni s. A. ganske til Stipendiebestyrelsens og Regentsprovstens Motiveringer, og indstillede

- 1) at Kommunitetsstipendiet, derunder de 2 ekstraordinære Stipendieportioner for grønlandske Alumner, forhøjedes fra 12 Rd. til 16 Rd. og Regentsbeneficiet fra 3 Rd. til 4 Rd. om Maanedes;
- 2) at de 10 ved kgl. Resol. af 18de Juni 1870 bevilgede midlertidige Stipendieportioner gik over til at blive stedsevarende;
- 3) at der oprettedes 10 nye Stipendieportioner, saaledes, at de ordinære Portioners Tal i alt vilde blive 150;
- 4) at den Sum af 1000 Rd., som af Kommunitetets Midler aarlig bevilgedes til ekstraordinære Understøttelser fra 10 Rd. til 30 Rd. for trængende Kommunitetsalumner og andre studerende, forhøjedes til 1500 Rd.

Endvidere indstillede Konsistorium i Samstemning med de 2 Medlemmer af Bestyrelsen for polyteknisk Lærestanstalt, som tillige vare Medlemmer af Konsistorium:

- 5) at den Sum af 800 Rd., som af Kommunitetets Midler bevilgedes til Understøttelse for polytekniske Examinander, hvilket Beløb bortgives af den polytekniske Lærestanstalts Bestyrelse i Portioner paa 100 Rd., forhøjedes til 1500 Rd., saaledes, at Portionernes Antal forøgedes til 10 og deres Beløb til 150 Rd. hver.

Ministeriet begjærede med Hensyn til det sidst nævnte Forslag nærmere Erklæring fra Bestyrelsen for den polytekniske Lærestanstalt, idet det bemærkede, at det i fornødent Fald ikke vilde være utilbøjeligt til i det nævnte Øjemed at søge en noget større Sum bevilget end den af Konsistorium foreslaaede. Bestyrelsen tiltraadte i Skrivelse af 28de Juli det af Konsistorium stillede Forslag, og udtalte det Haab, at et eventuelt yderligere Tillæg maatte anvendes til at give polytekniske Examinander fri Undervisning ved Lærestalten, til hvilket Formaal man kun kunde disponere over 300 Rd. fra det Eibeschutz'ske Legat og 300 Rd. fra det Classenske Fideikommiss.

Paa Finantslovsforslaget for 1874—75 optog Ministeriet samtlige de af Kon-

sistorium stillede Forslag samt derhos et Beløb af 1500 Rd. til at give Elever ved den polytekniske Lærestalt fri Undervisning, men Forslagene blev under Finantslovens Behandling forkastede. Paa Finantslovforslaget for 1875—76 ere de samme Forslag optagne.

— Under 24de November 1871 indsendte Stipendiebestyrelsen til Konsistorium et Andragende fra 2 Regentsalunner om, at der maatte blive opsat en Kakkelovn i deres Soveværelse, for at enhver af dem kunde faa sit Studereværelse, eller at det maatte tillades dem paa egen Bekostning at opsætte en saadan Ovn, med Forpligtelse til igjen at nedtage den, naar de fraflyttede Lejligheden. Stipendiebestyrelsen udtalte, at der ikke kunde være Tale om det andet Alternativ, hvorimod det forekom den, at der var Anledning til for Kommunitetets Regning at anbringe den omspurgte Ovn. Den Iver, hvormed Enepladserne paa Regentsen søges, afgav et Bevis paa, hvor stor Pris Alumnerne sætte paa dette gode, der ogsaa maatte siges at stemme med Nutidens sociale Fordringer. Grunden til, at Stipendiebestyrelsen forelagde dette Andragende for Konsistorium, var dels den, at Ministeriets Billigelse maatte indhentes, idet nemlig Regentsens Fribrænde, hvis Andragendet blev bevilget, maatte foreges med 1½ Favns til den nye Ovn, dels Hensynet til den almindelige Følge, som Andragendets Bevilgelse kunde ventes at ville have, idet nemlig lignende Begjæringer kunde forudses at ville indkomme om Anbringelse af Ovne i andre Kontubernalværelser, Begjæringer, som der vilde være samme Grund til at tage til Følge, som i nærværende Tilfælde. Selv at tage Initiativet i saa Henseende, mente Stipendiebestyrelsen ikke, at der var tilstrækkelig Grund til, hvorimod den ansaa det for rigtigst, forinden der gjordes noget Skridt i denne Retning, at afvente, i hvilken Grad der hos Alumnerne i Almindelighed gjorde sig et Ønske gjældende om at faa 2 Ovne i deres Kontubernalværelser.

Konsistorium tiltraadte i sin Indstilling til Ministeriet Stipendiebestyrelsens Forslag, saa vel hvad det foreliggende Andragende angik, som overhovedet med Hensyn til Spørgsmaalet om Forøgelse af Eneværelsernes Tal paa Regentsen. Konsistorium ansaa det dog for rigtigst ikke at afvente flere Andragender om Anbringelsen af Ovne, men vilde, hvis Ministeriet bifaldt det foreliggende Andragende, strax skride til Undersøgelse af, i hvilket Omfang der var Grund til og efter Lokaliteternes Beskaffenhed Mulighed for at forøge Eneværelsernes Tal, for da at fremkomme med Forslag herom samt tillige om Forøgelse af Fribrændet til Regentsen. Konsistorium indstillede da, at der for Kommunitetets Regning anbragtes en Kakkelovn i det omhandlede Soveværelse, saaledes at det blev tilkjendegivet Beboerne, at de selv maatte holde sig med Brændsel til denne Ovn, indtil det fornødne Beløb til Anskaffelse af Brænde var bevilget. Dette tiltraadtes af Ministeriet ved Skrivelse af 12te December, idet Ministeriet begjærede nærmere Indberetning og Forslag om Forøgelsen af Eneværelserne paa Regentsen.

Ved den derefter anstillede Undersøgelse, hvorom Regentsprovsten, Professor Nellemann gav Beretning i Skrivelse af 2den Februar 1872, viste det sig, at kun 7 à 8 Værelser egnede sig til at forsynes med Kakkelovne og benyttedes som Eneværelser, nemlig paa 1ste Gang Nr. 8, 7, 1 og mulig 4, paa 2den Gang Nr. 3 og 5 samt paa 3dje Gang Nr. 8 og 12; de øvrige vare enten altfor smaa eller mørke til at kunne bruges som Læseværelser. Regentsprovsten anbefalede denne Foranstaltnings Iværksættelse, og anførte, at den nye Ordning, i Følge

hvilken Stipendiet kan meddeles paa kortere Tid, allerede havde medført og fremdeles vilde medføre, at flere Alumner end hidtil vilde befinde sig i Nærheden af Examen. Gjennemsnitlig vilde der aarlig være 28 Alumner, som befandt sig nær ved Examen, og hvilke det derfor maatte anses for højest ønskeligt at skaffe Eneværelser. 18 Enepladser havde i Forvejen; kom dertil 8 nye, vilde der altsaa i alt være 26 Enepladser, hvilket ikke vilde være mere, end der behøvedes, for endog knebent at tilfredsstille Behovet.

Konsistorium forelagde derpaa Ministeriet Sagen ved Skrivelse af 25de Marts 1872, og i Henhold til denne bevilgede Ministeriet under 5te April, at der for Kommunitetets Regning blev anbragt Kakkellovne i de foran nævnte 7 à 8 Soveværelser, saaledes at Udgiften hertil, der af Bygningsinspektøren var anslaaet til c. 200 Rd., afholdtes af den til aarlige Vedligeholdelsesarbejder under Kommunitetets bevilgede Sum enten for Finantsaaret 1871—72 eller for 1872—73. Ministeriet erklærede sig beredt til paa Kommunitetets Budget for 1873—74 at optage Forslag om en Forøgelse af Fribrænde til Regentsen til Opvarming af disse og det foran nævnte Eneværelse med 12 à 13 $\frac{1}{2}$ Favne Brænde, og tilstod derhos det samme Kvantum Brænde for 1872—73 paa forventet Tillægsbevilling, dog saaledes, at Alumnerne, hvis Bevillingen ikke maatte blive givet, skulde refundere det til Anskaffelsen heraf medgaaede Beløb. Bevillingen er senere blevet givet ved Tillægsbevillingsloven for 1872—73 og Finantsloven for 1873—74 med 12 Favne Brænde.

— I Februar 1872 indgav en stor Del Regentsalumner et Andragende om at erholde et extraordinært Brændetillæg. Slige Andragender ere flere Gange tidligere blevne bevilgede, i Reglen med $\frac{1}{4}$ Favne til hver Kakkellovn, men dog kun, naar Vinteren har været meget stræng eller vedvarende. Vinteren 1871—72 var vel ualmindelig mild, men Kulden indfandt sig meget tidligere end sædvanlig, saa at Opvarmingen allerede tidlig i Efteraaret maatte tage sin Begyndelse. Det blev da efter Regentsprovstens Indstilling, som tiltraadtes af Konsistorium ved Skrivelse af 18de Marts, under 30te s. M. af Ministeriet bevilget, at det paa Kommunitetets Udgiftspost 1. i. „Brændsel til Regentsalumner“ for 1871—72 til Rest værende Beløb 115 Rd. 39 Sk. maatte anvendes til Anskaffelse af Brænde, saaledes at der heraf forlods blev tilbageholdt et passende Kvantum til de nye indkommende Alumner, og at Resten efter Regentsprovstens Skjøn blev fordelt til de Lejligheder, som mest trængte dertil. Bestemmelser eller Regler, vedkommende Anvendelsen i det enkelte af Reglementet af 11te Februar 1848.

— Student J. Jónsson, der i Sommeren 1869 underkastede sig Afgangsexamen ved Reykjavik lærde Skole, men først i 1871 kom ned til Danmark, ansøgte Stipendiebestyrelsen om at erholde Kommunitetsstipendiet som privilegeret Islænder. Efter den Fortolkning af Regl. af 11te Februar 1848 § 4, 1ste Stykke, som Stipendiebestyrelsen havde fulgt, og som er stadfæstet ved Ministeriets Skrivelse til Konsistorium af 4de November 1868, kunde dette Andragende ikke tages til Følge, og paa Grund af Konkurrencen var det ej heller muligt at tilstaa ham en uprivilegeret Plads. Da Ministeriet imidlertid ved tidligere Lejligheder havde bevilget, at islandske studerende, som af særlige Grunde havde været tvungne til at udsætte deres Nedrejse til Danmark, maatte behandles som extraordinære privilegerede Alumner, og da det i det foreliggende Tilfælde var Sygdom og Penge-mangel, der havde forhindret Nedrejsen, udtalte Stipendiebestyrelsen i Skrivelse

til Konsistorium af 10de Oktober 1871, at Andrageren formentlig burde behandles som overtallig privilegeret Kommunitetsalumnus fra 1ste September s. A. at regne; de fornødne Udgifter vilde kunne afholdes af de 400 Rd., som under Kommunitetets Udgiftspost 1. ere bevilgede til overtallige privilegerede Alumner. Konsistorium var heri enig med Stipendiebestyrelsen og gjorde i Skrivelse til Ministeriet af 21de Oktober fornøden Indstilling til Ministeriet, der under 4de November bifaldt Indstillingen.

— Student Bjørn Olsen, der i 1869 underkastede sig Afgangsexamen ved Reykjavik lærde Skole, men først i 1872 kom ned til Danmark, ansøgte ligeledes Stipendiebestyrelsen om at erholde Kommunitetsstipendiet som privilegeret Islænder. Stipendiebestyrelsen udtalte i Henhold til en lignende Motivering, som i det foran nævnte Tilfælde (det var i det her foreliggende Tilfælde Sygdom, der havde forhindret Nedrejsen) i Skrivelse til Konsistorium af 5te Oktober 1872, at Andrageren formentlig burde behandles som overtallig privilegeret Kommunitetsalumnus fra 1ste September s. A. at regne, og at Udgiften vilde kunne afholdes af de ovennævnte 400 Rd., der vare bevilgede under Kommunitetets Udgiftspost 1. Hertil sluttede Konsistorium sig i Skrivelse til Ministeriet af 21de Oktober. I Skrivelse af 8de November svarede Ministeriet imidlertid, at da det ommeldte Beløb af 400 Rd. var bevilget til privilegerede Alumner, for det Tilfælde, at deres Tal oversteg 20, og Bevillingen udtrykkelig var knyttet til denne Betingelse, samt da dette Tal ikke var naaet, havde Ministeriet Betænkelighed ved at tage Indstillingen til Følge, uagtet det under samme Forhold, som i nærværende Tilfælde, tidligere havde bevilget et overtalligt Kommunitetsstipendium. Derimod vilde Ministeriet ikke have noget imod, at Andrageren, uanset Bestemmelsen i Regl. af 11te Februar 1848 § 4 og Ministeriets Skrivelse af 4de November 1868, paa Grund af de særlige foreliggende Omstændigheder, ved næste Uddeling af Kommunitetsstipendiet maatte betragtes som privilegeret Stipendiat. Derhos henstillede Ministeriet, om det ikke skulde være muligt foreløbig at komme ham til Hjælp ved Understøttelse af den i Henhold til Reglementets § 11 ved Finantsloven bevilgede Sum til extraordinær Understøttelse for studerende, der ikke have kunnet komme i Betragtning ved den ordinære Uddeling af Stipendiet.

Under 21de s. M. meddelte Stipendiebestyrelsen, at den, da en Portion af Kommunitetsstipendiet ved Renunciation af en Alumnus var blevet ledig tillige med Plads paa Regentsen, af Hensyn til Student Bjørn Olsens store Trang, og hvad der i øvrigt forelaa for hans vedkommende, havde troet at burde tildele ham disse Beneficier. Derimod vilde Stipendiebestyrelsen ikke have anset sig berettiget til i Strid med Ordene i Reglementets § 4 Nr. 1 ved næste almindelige Uddeling af Kommunitetsstipendiet at behandle denne islandske Student som privilegeret Alumnus. Stipendiebestyrelsen ansaa det nemlig for sin Pligt at fastholde den paa det anførte Sted i Reglementet tydeligt udtalte Fordring, at kun de islandske studerende, som komme umiddelbart fra Skolen til Universitetet, ere berettigede til at nyde Privilegiet, og efter dens Mening vilde det være saa meget urigtigere at opgive denne Fordring, som Erfaringen, navnlig fra den sidste Tid, havde vist, at den Forret, der er tillagt de islandske studerende, ikke sjældent er Gjenstand for Misbrug. Herom gjorde Konsistorium Indberetning til Ministeriet i Skrivelse af 28de November.

— Cand. theol. P. Sveistrup indgav under 30te Januar 1873 en Forespørgsel

til Konsistorium, om hvorvidt han, der havde besluttet sig til at studere Retsvidenskaben, vilde kunne komme i Betragtning ved Uddelingen af Kommunitetsstipendiet. Efter herom at have indhentet Erklæring fra Stipendiebestyrelsen, tilkjendegav Konsistorium ham under 14de Februar i Overensstemmelse med denne Erklæring, at der intet vilde være til Hinder for, at han kunde fremstille sig som Ansøger, men at der ved Uddelingen af Stipendiet i sin Tid nøjere vilde blive at forhandle i Stipendiebestyrelsen om hans Forhold til de medsøgende.

— Paa Foranledning af Justitsministeriet som det Ministerium, under hvilket Island tidligere hørte, har Kirke- og Undervisningsministeriet søgt Bemyndigelse til at anvende den under Kommunitetets Udgiftspost 1. e. opførte Sum dels, som hidtil, til Understøttelse for islandske studerende, som ved Universitetet forberede sig til den lægevidenskabelige Examen, dels tillige til Understøttelse for Lægekandidater fra Island til deres Nedrejse hertil og Ophold paa den herværende Fødselsstiftelse for at gennemgaa et klinisk Kursus. Denne Bemyndigelse er ogsaa ved Finantsloven blevet givet, og siden den Tid er der af og til givet islandske Lægekandidater Understøttelse i dette Øjemed af den nævnte Konto, hvilken Understøttelse efter Konsistoriums Forslag er blevet knyttet til den Betingelse, at Attest om at have tilendebragt et Kursus paa Fødselsstiftelsen blev produceret før Udbetalingen. Saaledes er der i Februar 1873 tildelt 3 saadanne Lægekandidater, hvem der af det islandske Medicinalfond var tilstaaet i alt 450 Rd., en lignende Sum af Kommunitetets Udgiftspost 1. e. I Juli s. A. er der fremdeles tilstaaet en islandsk Lægekandidat 150 Rd. af denne Konto samt desuden af samme Konto 100 Rd., fordi hans Ophold her i Byen paa Grund af Omstændigheder, der vare ham utilregnelige, blev forlænget ud over den oprindelig fastsatte Tid.

— I Anledning af den Uddeling af Rejseunderstøttelser af Kommunitetets Midler, der fandt Sted i 1873, androg extraordinær Docent ved Universitetet, Dr. phil. H. G. Zeuthen om Tilladelse til at ansøge om en Portion heraf. Det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet, hvis Erklæring i denne Anledning blev begjært, udtalte, at det maatte anses for i høj Grad ønskeligt, at Dr. Zeuthen maatte blive sat i Stand til at foretage den Rejse, han tilsigtede, og hertil kunde Konsistorium ogsaa i sin Skrivelse af 14de Marts 1873 til Ministeriet slutte sig; men Konsistorium maatte dog udtale, at det lige saa lidt i dette, som i noget andet Tilfælde kunde tilraade at afvige fra den Grundsætning, som stedse havde været fulgt, nemlig at Stillingen som fast ansat Universitetslærer udelukker fra at komme i Betragtning ved Uddelingen af de omspurgte Rejseunderstøttelser. Det vilde nemlig ikke kunne miskjendes, at det vilde bringe Konsistorium i et skjævt og vanskeligt Forhold ved Bortgivelsen, og udsætte det for megen Mistydning, naar man tilstedede en Konkurrence om disse Understøttelser mellem Universitetslærerne og de studerende. Konsistorium kunde derfor ikke anbefale Andragendet, der ogsaa af Ministeriet ved Skrivelse af 31te s. M. blev afslaaet.